

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Arnvlphvs Imperator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

fatente, Carolus Crassus anno 881, Coronæ causâ, in Italiam profectus, Romam adiit; vti ex Reginone & recentioribus, qui illum vnanimiter sequuntur, constat. Iuvat hanc coniecturam, quod ab antiquo iam tunc moris est; insuper etiam eâ ipsâ Carolinâ Constitutione ordinaretur, vt anno integro & sex septimanis ante profectioem, Italica ista expeditio publicè indiceretur. Verum longiùs fortè quàm par sit euagor. Lutvvardus prædictus à Paulo Æmilio *Lutvvaldus* vocatur; ab Auentino, vti à *VVindekio, Luithardus*. Fuit autem Episcopus Vercellensis, in magnâ longo tempore Domini sui gratiâ; quâ postmodum excidit, ob adulterij suspicionem, vti apud Reginonem videre est, an. 887. statimq; secutus est illud, in ministro & vxore, aulicæ fortunæ exemplum maior, vt solet, ipsius Domini casus; de quo alibi videndum. Adeat præterea, qui cupit, de hoc viro Lanouium in *schediasmate, pag. 194*. Exitus hominis extat apud Reginonem sub an. 901: ab Hungaris enim, in quorum manus imprudens, dum *opibus immensis & thesauris innumerabilibus* fugere tentaret, incidit, trucidatus est. Vocat illum Historicus iste, Caroli Imp. *familiarissimum, & Consiliarium à secreto*.

Lindebertum, seu, vt rectiùs vocatur, Luidbertum, Moguntinum Archi-Episcopum, præcitatus Auctor, Franciscus Lanouius, (sed timide admodum, & parùm fidens Roberto, cuius fidem ista tradens sequitur) Crasso Cancellarium donat. Verum Serarius de hac re altùm filet; licet ob egregias dotes, maximæ in Aula auctoritatis fuisse fateatur: nec adiuuant nos Diplomata. Nam quod suprà retuli, ad Ludouicum Crassi fratrem pertinet. Præter recensitos refert huius Imp. Cancellarium Haymardum Lanouius: quem tradit à Wasseburgio S. Michaëlis Abbatem vocari; aliàs autem sibi incompartum esse.

*Luidbertus
Archi-Episcopus
Mogunt.*

Haymardus.

ARNVLPHVS IMPERATOR.

Caroli 3 Imperium, nec morte eius expectatâ, Arnulphus, è fratre nepos, sed extra legale vinculum natus, excepit; sub quo non alios Archi-Cancellarios hæctenus reperio, præter vnum Theodmarum, siue Dithmarum, Salisburgensem Archi-Episcopum. Is enim ei Sedi præfuit ab an. 881, dudum ante initium Imperij Arnulphini, pluribusque, eo mortuo, adhuc vixit annis. Non alio autem, pro more & stilo illius æui, quàm Archi-Capellani nomine producitur. Fuit Comes Italicæ expeditionis Caroli Crassi, & Huagaricæ Ludouici tertij, Imp. Arnulphi filij. Huius vice recognouisse traduntur Aspertus Cancellarius, apud *Miraum*, & in *Metrop. Salisburg.*

*Theodmarus
Archi-Episcopus
Salisburgensis.*

*Aspertus
Episc. Ratisbonensis,*

nec puto ab hoc alium esse, qui in *Notit. Eccl. Mirai cap. 44*, Afdelgus vocatur, librarij, vel Typothetæ lapsu: anni enim coincidunt & officia. Huius recognitiones, annos 887, & seqq. vsque ad 891, adscriptos habent; quo vel defecisse, vel ad alia se transtulisse videtur. *Vide Metrop. Salisb. tomo 1. p. 247. & tom.*

Engelbertus.

2. p. 236. Eodem anno cœpit Engelpero, qui & Engelbertus, Notarius; *Metrop. Salisb. p. 1. p. 129.* duravitque ad an. vsque 898. *Ibidem tom. 1. p. 249. 350.* Aspertum hunc non alium iudico fuisse, quàm eius nominis Ratifbonensem in ordine septimum Episcopum; qui sedere cœpit anno 886, præfuitque annis octo. *vide Metrop. Salisb. tom. 1. pag. 191.* vbi etiam, per lectionis variantiam, Isbertus, & Ansbertus vocatur.

Wichingus Episcopus Pataviensis.

Wichingus deinde successit; qui & Wichindus, & Winechindus, (in Diplomatis alicubi Wilhingus & Winhingus) Pataviensis Episcopus. Is an. 894 subscripsit vice Theodmari Archi-Capellani literas Arnulphi, Wormatiæ Cameracensi Episcopo datas (extant lib. 1. Chron. Camerac. Baldrici) & an. 998, mensè Decemb. recognouit eiusdem Imp. literas, Waldoni Frisingensi Episcopo concessas; in quibus utrobique Cancellarius vocatur. *Metrop. Salisb. part. 1. p. 128.* Eius vice recognouit Engelpero Notarius; *ib. p. 350, eod. an.* Episcopatum annis 13 tenuit, parùm, vt Hundius ait, quietè, propter emulationem Detmari Archi-Episcopi Salisburgensis.

LVDOVICVS III IMP.

Theodmarus Salisburgensis.

SVb Ludouico 3 (quartum vocant alij) Arnulphi filio, Theodmarus Archi-Episcopus, qui supra, septem adhuc annis, Hundio teste, quem sub Carolomano auo Arnulphoque patre obtinuerat, gessit Archi-Cancellarius honorem. Post illum Successor eius in Cathedra non minùs quàm officio

Pilgrinus Archi-Episcopus Salisburg. Ernuftus.

fuit Pelegrinus, siue Pilgrinus, Archi-Episcopus Salisburg. cui demum Hatto, primus Moguntinus Archi-Episcopus successus est. De Theodmaro fidem faciunt Diplomata Ludouici, *apud Hund. in Metrop. tom. 1. pag. 350.* vbi Engelbero, an. 900: & *pag. 250,* vbi, ad an. 903, idem, & Ernuftus Notarij, eius vice recognoscunt. Apud Gevvold. etiam, *pag. 87,* vice Theodmari Hermimarius Notarius recognouit. De hoc enim accipio; licet Gevvoldus Diploma illud Ludouico Pio adscribat. De Pilgrino ead. *Metrop. part. 1. p. 469:*

Salomon Episcopus Constantiensis.

Salomon Cancellarius ad vicem Pilegrini Archi-Capellani recognouit. Data 13. Febr. an. 909. Salomon iste, videtur esse eius nominis tertius Constantiensis Episcopus, primùm Abbas Sangallensis, & vn-